

REDACTIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20.

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 20 cor.

pe 1/2 an 10 "

pe 1/4 an 5 "

pe 1 lună 2 "

N-rii de Duminecă pe an

4 coroane.

Pentru România și străinătate

pe an 40 franci.

Manuscrisuri nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Deak Ferencz-utca nr. 20

INSERTIUNILE:

de un șir garmon: prima

dată 14 bani; a doua oară

12 bani; a treia oară 8 b.

de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și

insertiunile sunt a se plăti

înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrierile nefranțose nu se primesc

TRIBUNA POPORULUI

Ideal și real.

Fruntașul ziar maghiar „Budapesti Hirlap”, în numărul său dela 10 August se ocupă de tema — maghiarizării, în primul articol: „Politica de naționalități”.

Nu e nou felul în care abordează această chestiune, nu putem însă să nu scoatem la iveală din expunerile confratelui maghiar câte-va consecuențe, prezentate drept binefăcătoare și reale, firești urmări ale politicii de maghiarizare.

„Viitoarea generație — zice „B. H.” care va crește sub regimul actual legi de instrucțiune, nu va mai recunoaște pe cetățenii cu buze străine de fi credincioși ai patriei”.

Și când va fi această încântătoare stare de lucruri?

„Nici o sută de ani nu vor trece, și în legislativa maghiară nici urmă nu va mai fi de partide de ale naționalităților, ei cel mult vor exista deputați, cari vor ști și limba valahă, germană sau slovacă”.

Har această supra-firescă metamorfosă, eată cum se va opera:

„Nu vom înceta zău, cu maghiarizarea, pentru-că se prinde și acum și se va prinde și mai mult în viitor. Nu dam 25 de ani și Sibiuul, Brașovul și Bistrița se vor maghiariza, tot așa cum s'au maghiarizat mai multe orașe bănățene cu populația covârșitoare germană, cum progresează într-una maghiarizarea în Pojon, Șopro și altele. Se vor maghiariza și Korodiestii, Korn și Cramer. Poate că deja copiii lor vorbesc bine ungurește; nepoții lor de sigur vor vorbi numai ungurește, nemțește nu vor ști mai mult decât ce au auzit dela bunicii lor. Har noi nu vom înceta nici-când cu maghiarizarea. Pentru-că trebuie să să le buciurmăm naționalităților în urechi: învățați și vorbiți ungurește, pentru-că a ști ungurește și a vorbi ungurește este datorie cetățenească. Har dacă naționalitățile vor asculta glasul nostru și se maghiarizează și dela sine, atunci cu atât mai ales putem maghiariza. Căci atunci nu va mai fi cine să se plângă de maghiarizare”.

Apare destul de clar, din acest citat, că nu interes cultural, nici interes de ordine sau te miri ce îndrumare spre progres este motorul febrilei sfortări de a propaga cunoștința limbii maghiare, ci — ceea-ce altfel știut este — dorul de a maghiariza.

Presupunând însă, că în curgera vremii și-ar însuși limba maghiară mai mulți nemaghiarii din patrie decât aceia cari o înțeleg astăzi, — însemnează aceasta că a progresat maghiarizarea?

Sângele apă nu se face; și conștiința individualității etnice nu se poate sufoca decât prin extirparea unui neam!

Dar ce să filosofăm asupra acestei chestiuni, când realitatea zdrobește fantasticele combinațiuni ale lui „Budapesti Hirlap”.

Eată, de ex. ce scrie „Magyar Szó” despre congresul contra emigrării, ținut zilele trecute în Timișoara:

„Vre-o 300 de membri ai insoțirii țărănești s'au prezentat la marea adunare, protestând într-una contra referadelor și discursurilor rostite în limba maghiară, și pretinzând cu sgo-mot să se vorbească în limba germană. Au pretins ca în școlile de stat din ținuturile svăbești limba de propunere să fie cea germană și au și forțat primirea unei rezoluțiuni în acest sens. Au fost oratori, cari numesc ținutul de Sud al țării ș'acum tot Banat și îl socotesc de pământ german, cucerire germană. Au și isbutit membrii insoțirii țărănești, să prefacă marea adunare în adunare nemțească, în care cuvânt unguresc nu s'a auzit decât din când în când.

Conducătorii marelui adunării, presidiul, nimic na facut pentru susținerea caracterului maghiar al marelui adunări ci au suferit în liniște impoștura elementului german și nepatriotic; și, după informațiile ce le-am primit nici o singură observație sau provocare la ordine nu s'a facut, pentru a se readuce marea adunare în alvia patriotică”.

Și să se noteze, că Șvabii din Banat au fost socotiți până în ultimul deceniu de pierduți pentru neamul german.

Astfel stând lucrurile, ce poate rămânea din avântul ideal al lui „Budapesti Hirlap”?
Fantasie, fantasie...

Scumpirea biletelor pe căile ferate. Semioficiosul „Budapesti Tudositó” este informat, că în urma ordinațiunii ministrului de comerț Láng, direcțiunea căilor ferate va face oarecari schimbări în tariful de taxe actual pentru călători. Vor înființa două zone noi și la circulația pe distanțe mai lungi vor urca cu 10, 20 și 30 filert taxele. Ministrul a îndrumat direcțiunea căilor ferate, ca noul tarif de taxe pentru călători să-l studieze și încă în decursul acestui an să-l supună spre aprobare, ca să poată fi pus în practică începând cu 1 Ianuarie al anului viitor.

Tot ciuful batjocurește...

De când un Vasile Meșter, pripășit prin redacția „Magyarország”-ului a sibus stăpân pe coloanele „Tribunei” din Sibiu, organul acesta „autorizat” se face tot mai nezdryan. Numai ne pomenim, că trăsnește ca din senin. Nu de mult s'a întâmplat spre pildă, că Bas. Podoabă din Cluj, bine cunoscut înaintea obștei ca bărbat probat și muncitor entusiast în ogorul națiunii române, este trit din grația lui Meșter în noroiul infamiilor, așa că s'a revoltat bunul simț al societății românești din Cluj. Despre asta s'a putut convinge atunci directorul „Tribunei”, cărnă i-s'a expedit o telegramă de desaprobarie. Directorul însă se vede, că din pășanie n'a tras învățătură, ca să fie mai atent la cele ce se tipăresc în foaia sa și să se ferească a atinge reputațiunea națională a unor bărbați, cari se bucură — afară poate de redacția „Tribunei” — de stima și iubirea generală. D. p. Podoabă fu încolțit și executat profesorul Ștefan Albu din Brad. Ci că dl Albu ar lucra în

contra intereselor naționale românești, că și-ar uita de demnitatea națională. Așa crede redactorul „Tribunei”, căruia i sunt suficiente scrisesele fiteice ungurești „Hunyadvármegye” despre Albu și familia lui, pentru-că să aibă drept a discredită pe profesorul român înaintea Românilor. Și când profesorul voește să rectifice fleacurile imprumulate de „Tribuna” din foaia ungurească, Vasile Meșter nici nu-i publică scrisoarea întreagă, ci-l persiflează din nou, pentru-că scrisesele foii ungurești sunt pentru el destulă dovadă.

Toată societatea cultă românească îl cunoaște pe profesorul Albu din Brad, ca pe unul dintre Români cei însufleșiți, om cinstit și muncitor în toată puterea cuvântului. Nici nu-mi inchipesc, că un profesor român să fie altfel. Are 2 băieți: unul absolvent al liceului român din Brașov, celalalt studiază la alt gimnasiu românesc. Familia lui este model. Ospitalitatea acestei familii este adevărat românească. Mai deunăzi, când mulțimea de învățători și de alți inteligenți români adunați în conferință la Halmagiu au vizitat și Bradul, profesorul Albu alături cu ceilalți Brădeni s'au întrecut pe sine în felul măreț, cum au știut să primească la sinul lor pe cei aproape 150 de oaspeți români.

Nici dl Podoabă din Cluj nici dl Albu din Brad n'au lipsă de laudele noastre. Dar nici noi n'a-ven lipsă ca omeni astor fel de bărbați să fie discutați, că naționalismul lor curat și luminat să fie tras în îndoială. Amândoi sunt model ca oameni și ca Români. Cine lovește în ei, se atinge de demnitatea omenească și de onestitatea națională.

Ca o gazetă românească se facă acest lucru, este un păcat strigător la ceriu. Este educația cea mai periculoasă, ce o gazetă o poate da publicului cetitor, subminând autoritatea morală a celor ce își indeplinesc conștiința, ba chiar cu entuziasm datorința de conducători în societate.

Nu ne mirăm, că „Tribuna” face publicului seu această educație. Este școala daianistă, care a venit ca un blastem în viața noastră publică care a căutat să-l scoată trădător de ne-am pe un Dimitrie Sturdza, pe un Dr. V. Lucaciu și să facă obștea română să cadă în desperare, înfățișându-i „ticloșia” celor mai distinși ai sei bărbați și luptători naționali.

Este în firea oamenilor nevoiași, ca să-și bată joc de alții, pentru a-și, ascunde propria lor rușine. Un Meșter, care și-a început cariera ziaristică în redacția și în serviciul unei foi ungurești și care nu putea fi primit în serviciul unui ziar românesc, se ține azi îndreptățit a da testimoniu de slabi Români bărbaților înbătrâniți în serviciul românismului. „Tribuna” organul celui mai mare pasivist național din present, care înainte de asta cu un an de zile promitea publicului acțiunii mari naționale, mișcarea la luptă a maseilor poporului român, îndrăznește acum se acuze de neglijarea datorințelor naționale pe un profesor român și pe basa insinuărilor unei foi ungurești să-l discreditaze pe el și familia lui înaintea societății românești. Unde este morala? unde este bună-cuviința? unde e cumințenia politică?... Dar nu se supere nimenea. Căci vorba ceea: Tot ciufu ciufulește, și ca ciufu nu mai este...

Școlile congregațiilor în Franța.

Resistența clericalilor contra închiderii școlilor congregațiilor din Franța continuă încă. În unele departamente s'au întâmplat iarăși ciocniri între mulțimea ațipită de clericali, și oamenii guvernului, însărcinați cu aplicarea legii.

Spre a se păstra prestigiul autorității guvernului, cele mai severe măsuri se iau în contra ori-cărui prefect sau preot, care se opune și nu respectează hotărârile luate.

În Bretania, nu s'a întreprins încă nimic până acum de oare-ce există temeri serioase de o vărsare de sânge foarte mare. La St.-Mean, locuitorii au fost convocați la întrunire, în care s'a hotărât a se pune piedeci închiderii școlilor congregațiilor aruncându-se stupi cu albine sub picioarele tuturor cailor și punându-se în urmă stăpânire pe acești cai spre a opri pe geandarmi să-și facă datoria. La Sanoia a trebuit să intervie forța armată, spre a se putea pune în aplicare închiderea școlilor. 1500 de persoane așteptau pe comisarul de poliție. Posesorul școlii, principele de Rohan, care se baricadase înăuntru, voia să deschidă ușile, dar fu respins de cei din afară. Când a sosit comisarul, mulțimea se aruncă asupra lui și era să fie lințat, dacă nu intervenea armata. La Brouenac locuitorii fură convocați, prin sunarea clopotelor, când se presintă primarul cu 12 geandarmi. O ciocnire a avut loc și aci. La St.-Amour-Soult geandarmii n'au putut cu nici un chip să se apropie de școală.

După un comunicat, pe care-l divulgă foile clericale, guvernul francez ar poseda deja protestul Papei contra închiderii școlilor congregațiilor

Pe de altă parte însă, se pare că Papa este ferm hotărât a nu-și exprima părerea în această chestiune și păstrează o rezervă semnificativă. Svonul despre o viitoare vizită a președintelui Loubet la Roma lățindu-se mereu, Papa Leo al XIII voește să-și continue politica de rezervă până la sfârșit.

Un viitor apropiat va elucidă complect această chestiune.

Un catichet teribil.

La gimnasiul român gr.-cat. din Beiuș au fost în ultimul an școlar 338 de studenți români, dintre cari 171 gr.-catolici și 167 gr.-orientali. Studenți sîrșini au fost 62, dintre cari 27 israeliți, 25 rom.-cat. și 10 ev.-ref.

Am căutat clasificățiunea din studiul Religiei în acest gimnasiu, așa precum este introdusă în programa de pe an. școl. 1901/2 și am aflat, că din cei 400 de sec-lari 11 înșt au avut din Religione catolice nesuficient. Și lucru curios, toți acești 11 secundari sunt greco-orientali.

Ni-am întrebat: Ce să fie cauza, că la gimnasiul din Beiuș numai studenții gr.-or. sunt așa de păcătoși, încât chiar și din Religione se capete nesuficient? Ce să fie cauza, că din cei 171 gr.-cat. nici unul nu a fost aflat vrednic de secundă, ear din cei 167 gr.-or. unsprezece? La început eram ispitit a crede, că de bună seamă și aici avem de a face cu dușmănia confesională, că de sigur catechetul persecută pe elevii gr.-or. și-i părtinește pe cei gr.-cat. Doamne eartă-ne! că ușor cade omul în păcat! Dar așa ceva nu se poate, deoarece studenții gr.-or. au în Beiuș catechetul lor gr.-or. Și încă ce mai catechet, și încă ce mai greco-oriental! Cine oare n'a auzit de dl Nicolau Diamandi? Cine nu știe, că acest domn catechet era pe vremuri cel mai încarnat,

cel mai sovinit gr. orientat din țările coreanele Sf. Ștefan; ca din zelul său de mare ortodox și ca să întărească poziția ortodoxă la Beiuș, și-a călcat pe inimă și-a renegat convingerile politice și a intrat în partidul Liberal guvernamental, despre ce adevărat a publicat în zările ungurești, ca să știe toți, cărora li se cuvine; că tot sora arest scop a adus el dela Peșta pe Gajari Oșon și l-a ales deputat la Beiuș? Cine nu știe, că dl. N. Diamandi era într-o vreme spaima uniților, încât până la fericitul Episcop Pavel i se dusese vestea?

Așa dară cauza celor 11 secunde din religione nu poate fi persecuțiunea confesională, fiindcă însuși catechetul este gr.-or. Dar ce poate fi cauza acestei monstruoșități? Căci e monstruoșitate a da 11 secunde din studiul religiei la un singur gimnasiu, când nu mai găsești 11 secunde din religione între toți ceilalți școlari gimnasti gr.-or. din țara întreagă! Dl. Elia Stan, profesor de religione tot la gimnasiul din Beiuș, are trei riguroase în sf. Teologie, este prin urmare superior în calificare d-lui Diamandi, și nici unuia dintre cei 171 elevi gr.-cat. ai școlii nu i-a dat nesuficient. Cateheții școlilor gr.-or. medii din Brașov și catechetul gimnasiului din Năsăud sunt profesori cu calificățiune academică și numai la cazuri excepționale clasifică cu nesuficient pe unul din elevii lor.

Noi nu voim să facem analiza patologică a catechetului Diamandi. Ci în interesul aerișii școlare gr.-or. din Beiuș, care a ajuns victimă a acestui catechet teribil, atragem atențiunea Venerabilului Consistor diecesan asupra lucrului cu rugarea, ca să bucurăm a îndruma pe cale normală catechizarea la numita școală. Căci, precum suntem informați, din cauza asprimei și a pretenșiunilor exagerate a d-lui Diamandi mai mulți elevi greco-orientali și-au părăsit confesiunea, ca d. e. tinerii V. E. Moldovan și I. Gheleşan. În genere prin purtarea sa numitul catechet și-a atras oțdin tuturor frunzișilor gr.-or. din Beiuș și împregiurarea aceasta l-a determinat pe dl. Diamandi, ca să părăsiască Beiușul, de care și dănsul își a urit. Proem se vorbește, în curând are să fie numit din partea guvernului inspector reg. de școli, ceea-ce din tot sufletul îi doresc și uniți și neuniți din Beiuș.

— X —

Din străinătate.

Atentatul din Charkow. În urma atentatului întâmplat în contra prințului Obolensky s'au făcut perchiziții mai ales la locuințele studenților, unde s'au găsit multe manifeste.

S'au făcut multe arestări.

Revolverul atentatorului are săpate pe patul său literele B. O. (Bojewaia Organizația).

Țarul a trimis prințului Obolensky o telegramă de felicitare că a scăpat de atentat.

Prințul Obolensky se află într-o stare satisfăcătoare.

Directorul poliției, Bessonoff, se află în stare gravă; i-s'a umflat enorm piciorul. E temere că va trebui să-i fie amputat.

Rănirea lui Bessonoff a provenit din faptul că, o doamnă punând mâna pe brațul atentatorului când el trăgea al patrulea foc asupra guvernatorului, țeva revolverului s'a aplecat rănindu-l la picior.

O nouă expediție la polul Nord.

Navigatorul canadian-frances J.-E. Bernier va întreprinde la începutul anului viitor o nouă încercare spre a ajunge la polul Nord.

Expediția va cuprinde pai-spre-zece membri și va dura trei ani; șeful ei o să lase nava sa să deriveze timp de trei ierni și două veri și să se apropie astfel la cel puțin o sută cincizeci mile de pol pe care l va atinge atunci străbătând ghețurile.

Nava ce va duce misiunea a fost construită special după modelul lui „Fram“; ea va avea un blindajiu de oțel și va fi instalată cu totul confortul pe care-l dă știința modernă: încălzit și luminat electric; în afară de asta, ea va avea un post telegrafic Marconi, grație căruia căpitanul Bernier speră să rămână în comunicație constantă cu a stațiune stabilită la Hammesfert, extremă limită europeană spre Nord.

Perchiziție la Dr. Nestor Oprean avocat în St.-Nicolaul-Mare.

Ni se scriu următoarele:

St.-Nicolaul-Mare, 1/14 Aug. 1902

În 1/14 August a. c. mă aflai în St.-Nicolaul-Mare — venit aci să substituie în 2 funcțiuni preoțești pe colegul meu Ioan Popovici, dus de acasă — tocmai la prânz în casa fratelui meu în societatea întregii familii și a d-nei Dr. Aurelia Isac, sora cumnatei și două fete ale ei. Eram pe la p'osa doua, când de-odată intră judele reg. Ganner Béla, Dr. Geffert Elek, subnotar reg., parintele unit Decin Vazul, de altcum dragoman judecătoresc, un scrietor și doi geandarmi. Eram surprinși de această neașteptată vizită, și nu știam că ce caută acești domni într'un timp așa de neobicit în la 1 oră d. a. Norocul însă că „Cartea de Aur“ a d-lui Pacățianu era la îndemână și așa nu trebui mult așteptat, până frate-meu Dr. Nestor Oprean, dus cu d-nii în cancelarie și predând cartea se reîntoarce să-și continue prânzul spunându-ne cauza vizitei d-ilor, rămași în cancelarie se facă proto-

colul de confiscare. Va-să-zică suita amintită a descins în casa lui Dr. N. Oprean cu jandarmii, că la cas de neafierea „Cartii de Aur“, să rostogolească tot pân' nu vor afla cartea cu pricina, de ce însă n'a fost lipsă fiind-că cartea o primiseră fără de opunere. Nu știu însă că de ce se fac aceste lucruri cu așa mare alai, bag-seamă voiesc Ungurii și stăpânitorii noștri ca să înfrice cel puțin pruncul carii plângeau amarnic la vederea jandarmilor, fiindu-le frică că duce pe tata la temniță Ungurii, cum Ungurii la dus pe Lucaciu în Seghedin, pe a cărui doamnă tocmai azi o așteaptă familia fratelui să vină dela Cenad, unde e la fiul ei Epaminonda, care e preot acolo, ca să convină cu d-na Dr. Isac în a cărui casă pe timpul procesului memorandist, era deja binevăzută. Abia am putut să liniștim pruncul cari astfel, se cresc de acum a îndrăgosti pe domni dela putere.

Idea de stat maghiar e salvată deci și în Torontal, unde de vre-un an încoace după zisa foilor ungurești s'a încuibat daco-romanismul.

Terenție Oprean.

NOUTĂȚI.

ARAD, 16 August n. 1902.

Educația militară a principelui Carol al României. Ziarele din România comunică, că A. S. R. principele Carol va urma, dela toamnă, cursurile militare din Iași. Directorul reședințelor regale, dl. V. Al. Steriade, va pleca în curând în capitala Moldovei spre a lua dispozițiuni pentru instalarea palatului Roznovanu. Să se fi studiat deja formarea unei micii curți precum și repararea atenețelor și a grajdurilor, pentru caii și trăsurile necesare micului principe. Odată aceste stabilite se va forma un program cu directorul școlii militare. Principele va urma toate cursurile primind, sub îngrijirea unor preceptori speciali, complimentul pentru desăvârșirea educației și instrucției unui copil al României. La toamnă — dacă nimic nu se va întâmpla ce se contrarieze aceste dispoziții — principele Carol va fi oaspele Iașului.

Deschiderea expoziției din Vêrșeș. Eri s'a deschis în Vêrșeș expoziția industrială economică în prezența ministrului de agricultură *Darányi*, fiind de față un public foarte numeros.

Expoziția care înfățișează progresul economic și industrial al comitatelor Torontal, Timiș și Caraș-Severin, este foarte bogată în produse expuse în patru pavilioane:

Pavilion economic, de industrie de casă, mașinării și de articole de mâncare.

Expoziția în ziua întâiu a fost foarte bine cercetată.

Grindină ucigașe. Se scrie din Nagy-Sző. 63, ca zilele trecute grindina bătea în zărohari de mărimea oușilor de porumb, nimicind tot de pe câmp și spărgând ferestrele dela toate casele din oraș. Nici o fereastră întreagă nu a rămas. Patru oameni surprinși sub cerul liber au fost omorâți de grindină.

Conferință preoțească și învățătorescă în Oradea mare. Cuv. Sa vicarul episcopesc Vasile Mangra a adresat un circular către toți protopresbiterii, preoții și învățătorii români ortodocși de sub jurisdicțiunea consistorului din Oradea mare, dispunând, ca învățătorii din fiecare protopresbiterat să țină în una din ultimele zile ale lui August câte o conferință școlară sub presiul protopresbiterului, în care să se discute rezultatele examenelor școlare; tot sub presiul protopresbiterului să se țină și câte o conferință mixtă de preoți și învățători, în care să se discute influința omogenă a preoților și învățătorimii asupra poporului, pentru îmbunătățirea stării morale și materiale a lui. Pe temeiul acestui circular, Rda. dn. protopresbiter al Orășii-mari Toma Păcala a fixat drept termit de intrupire pentru conferința învățătorescă ziua de 16/29 August, ear pentru cea mixtă preoțească învățătorescă 17/30 August, ambele în Oradea mare în localul școlilor gr.-or.

Doctoratul la facultatea de drept din București. Ministrul instrucțiunii publice va numi în luna viitoare o comisiune care să studieze ch-stiunea introducerii doctoratului la facultatea de drept din București.

Seriere nouă de Carmen Sylva. Ziarele străine scriu, că regina României a terminat libretul unei opere, pentru care musica va fi scrisă de principele Ferdinand al Bavariei. Opera se va reprezenta la iarnă în teatrul regel de operă din München.

Necrolog Darinca Sucaciu, soția învățătorului Nicolae Sucaciu din Noidaș și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului în 9 August st. n. În al 23-lea an al etății și al 7 tea an al fericitei sale căsătorii. În mormântarea s'a celebrat în 10 August prin preoții: Gligorie Sporia și Petru Muntean din loc, Iacob Muntean din Răcășdia și George Simu din Petrila. Cântările funebre le-a executat corul vocal din Răcășdia, sub conducerea harnicului său dirigent Emilian Novacoviciu, învățător în Răcășdia. Cântarea funebrelă a fost rostită de preotul George Simu, prin care a stors lacrimi din ochii numeroșilor ascultători.

Impresii de bal.

— Fragmente psihologice. —

Sărmanul bîiat! În mijlocul bucuriei ce-l împrejmuia părea mai trist, decât poate era în realitate. Și cu ce iluzii așteptase s-sera asta! Ei, dar cum ar fi putut străbate el, tiner, fregad, prin roiul celorlalți vrăjjiți — mai la vîrstă, mai mari?

Îl vorbia dară numai cu ochii, dar îi vorbea o limbă vie și plină de elocvență. Tăcînd aici în depărtare, era tot stăt de îndrăzneț și sincer, pe cât de sfios și zăpăcit ar fi fost — vorbindu-i din apropiere.

De observase melancolia lui și Nuțică? Nu știu. Trebuie s'o fi observat însă, — ce nu observă la adecă femeile? — căci o vîzui spusînd ceva dansatorului ei, care veni apoi d'adrepți la Emil. Așa-l ch'iamă pe sărmanul nostru melancolic.

O va fi prins mila de sărmanul ei prieten din copilărie și-i va fi trimis o vorbă de mîngăiere . . . promisiua unui vals . . . rugarea să-i aducă un păhar de apă . . . întrebarea nu știe unde e tata. . . Nimicuri fără preț. Ușua pentru micimea lor, celuilalt pentru importanța lor.

O, petrecerile sunt moartea iluziilor de evintar. La fete anii cu aceste prilejuri numără de jumătate mai mult, la tinerii de jumătate mai puțin . . . fetele cresc tinerii scad. . . Ce să faci! Asta-i tehnica petrecerilor. . . Așa a fost eri, așa-i astăzi, așa va fi și mâine. . . E o școală prin care

au trecut toți „vrăgiții mai în vîrstă“ a căror soartă o învidiez acum cu atîta convingere. . .

Întrebasesm deja de șase cunoscuți și nici unul nu-mi putuse răspunde.

— Cine e coconița din coloana de dincolo?

— Care?

— Cea în haină culoare roză, cu panglică neagră.

— N'o cunosc; nu-i de pe la noi.

Dintre cele 64 de părechii înșirate la cvadril ea îmi deșteptase atenția dintăi, și o deșteptase nu într'atîta prin faptul că între pauze ea era una dintre centrele și focarele privirilor mai vii și măgulitoare, cât mai ales prin fața ei d'o inteligență pronunțată.

Sămăna cuiva într'un mod bătător la ochi și nu puteam afla cui, până în urmă dela al șeptelea cunoscut alai cine e și-mi adusesi aminte cu-i samēnă: sămēna — ei însași.

Sora unui fost soț de liceu o vîzusem, mai mulți ani înainte, ca fetiță de școală și fața ei inteligentă deja p'atunci. Îmi rămase deja întipărită în minte.

— Și să vorbești odată cu ea! — Îmi zicea acest cunoscut. — Să vezi cât de plăcută e, cât de drăgălașe și. . .

— O, e prisoa să mai vorbesc. — Îi întrepruse eu zimbînd la auzul acestui avînt trădător.

— Cum, a-i și vorbit?

— Eu nu, dar — tu. De, pe cum se vede și mișelul de Amor își scosese bilet de intrare.

— Bre, bre, ce păcate te-au ajuns?

— Pe mine?

— Firește! Pari desnădăjdut ca unul căruia idealul i-a refuzat cvadrilul al doilea.

Gusti numai cu greu se hotărî să-mi descopere pricina indispoziției sale.

— Uite, ce-am pățit: Primesc la use o domnișoară; mă recomand, îi ofer brațul, o conduc în sală și-o rog la joc. Facem vre-o zece pași, când numai iacă îmi zice: — „Pardon, domnule, dar pare mi-se nici nu mi te-ai recomandat încă“. — Îmi cor scuzele și mă recomand a doua oară. Mai facem vre-o câțiva pași, când din nou: — „Pardon, domnule, dar pare mi-se nici nu mi te-ai recomandat încă“. — Al naibii lucrul gîndesc în mine și mă recomand a treia oară. În urmă sosiu la o bancă goală, ea-mi mulțumește, eu mă revanșez și voi să mă retrag, când iacă numai din nou: — „Pardon domnule la ce ne am avut onoare?“

— Ei, las' Gusti, gîndește-te ce a zis Eminescu: „Nu uita că doamna are haină lungă minte scurtă“.

— Bine, bine, dar haină așa lungă, așa peste măsură de lungă“.

— Știi, mi-ar plăcea să-mi spui cine a fost domnișoara cu haina aceea așa „peste măsură de lungă“.

— Nu știu, dar haină așa lungă, așa peste măsură de lungă“.

— Nu ști-o pot spune. — Atunci am să-ți o spun eu.

Gusti mă privi plin de neîncredere și mirare. Nu-i se părea cu puțință să pot numi din mulțimea de fete, fata cu care a avut el buclucul acela ciudat. Mi-am pus mîna ca din întâmplare pe brațul lui drept și cu ochii de jumătate închiși așteptam să treacă damele pe dinaintea noastră.

Deodată simți, în mîna un fel de curent, o tresărire în brațul lui Gusti.

— Cine e domnișoara ce trece în fața noastră la brațul domnului Bogdan?

Mă privi uimit.

— Taci, te rog, nu cumva să te audă cineva.

— Și nu mă mai cunoști?

Îl privii lung.

— Ca prin ceață.

— Îți mai aduci aminte de greva noastră din Blaj?

— Ah! Știi, te-ai schimbat încât nu eram să te recunosc. Acum îmi aduc însă bine aminte.

Era un prieten de liceu, unul dintre stălpil grevei studenților blăjenți din iarna anului 1894.

Ne-am pus la povești, apoi ne-am despărțit. El să duse la dans, eu însă alesel un nou observator.

— Ascultă Jeni — Îi zisei după Ardaleana I. — Cum le cheamă pe cele două surori, prietinitile sau verișoarele tale?

Pe decedata o deplâng Nicolau Suciu ca soț, Elena și Valeria ca fiice, George și Sofia Djaric ca părinți, Milon și Isihie Djaric ca frați, numărătoarele lui cunoscut. Fie-i țărâna ușoară și merita binecuvântată.

Să emigrați numai! La posta din Alsó-Újpest, au sosit în săptămâna trecută 5 scrisori dela New-York, din America. Ce le-a trimis oare din departare așa de mare într'un sat atât de mic? Trimisul le-a trimis János, poreclit de Vöös în comuna de naștere Németh János adică cel Vöös, care va lăsa înainte de asta era încă un ran de răd, însă s'a pus de a făcut da-atorii apoi și-a vădit averea și astfel făcându-și bani odată numai s'a ca mai dus în sat cu muere cu tot. Nime n'a mai știut, că unde poate fi. La așa ceva n'a cucerat să se gândească nime, că un om simplu dela sate să meargă fără nici o vorbă în lume atât de departată. Precum se vede, a avut atare călăuz pe drum. Din întâmplare lui Németh ni se pare că agenții de emigrare, acești negustori de sclavi, încep a lucra acumși prin comitatul Zala. Németh János va fi visat poate despre deseg plin de aur, dar precum se vede din scrisoarea lui, s'a înșelat amar, căci se plânge peste măsură în ea, că se află în asracie nemărginită. Ce să-i zici oare omului, care nici după atâtea povești n'a voit să înțeleagă, că nicăieri nu e așa de bine, ca în țara ta, unde zac osemintele sfințite ale străbunilor.

Un fir de grâu. Notarul Kvaták Nándor din Szerb Esemér (Banat) a răsuflat un fir de grâu, din care au răzărît 26 spice. Presupunând, că într'un spic să fie 50 fire de grâu, firul s'ar fi dat un rezultat de 1300 fire, cum nu s'a mai pominit. Secretarul reuniunii agricole din Timișoara a recomandat notarului să păstreze aceste fire (grăunțe) și să le samene deosebit, pentru a se constata la timpul său puterea de productivitate a lor.

Teatrul românesc în Basarabia. Trupa de opere a d-lui Al. P. Marinescu joacă acum cu mare succes la Chișinău în Basarabia. Rușii sprijinesc cu cea mai mare căldură debutul trupei române. Aceasta va sta acolo până în Septembrie.

Petrecere. Tinerimea română din Păncota și jur, Vă invită la Petrecerea cu dans ce se va aranja în ziua de 15/28 August (Sf. Maria M) în hotelul „Crucea Albă” din Păncota. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare: de persoana 2 cor.; de familie 5 cor. Venitul se va întrebuința pentru augmentarea fondului de ajutorare al teologilor lipsiți dela institutul teologic din Arad. Supra solvirile se primesc cu mulțămintă și se vor cvita pe cale publică. NB. Damaele sunt rugate a se prezenta în toate de stradă. Ioan Popoviciu, cassar, F. Varsănd (per Uj-Szt. Anna).

Jubileul clopotelor. Anul acesta se împlinește 1000 de ani de când a răsunat glas de clopot la bisericile creștine din patria noastră.

- Nu le culcași?
- Nu.
- De unde știți atunci, că mi sunt verișoare sau prietene, când abia am dansat cu ele o tură sau două?
- Tocmai din împrejurarea asta. N'ai dansat nici cu una bățător la ochi de mult și totuși când și trecut pe lângă cea mai mare — se rimbă cu celalalt Jeni — și-a zis ceva, și-a zămbit și când și-a dat mâna, mâinile voastre s'au strins o clipă mai mult, decât ar trebui să dăreze, stringerea de mână alor două fiind indiferente una alteia.
- Și așa de bățător la ochi a fost schimbul asta de vorbă?
- O nu, dar ele sunt bățătoare la ochi. Atrag toate privirile.
- Vorbești, firește, vărului?
- Nu, ci prietinelui — meu. De nu crezi însă vorbelor mele, întreabă de Jeni sau de celalalt tineri care au dansat cu ele în sara asta și te vei convinge dacă am fost sincer eu.
- Mi ar plăcea să te prezint lor.
- Cu alt prilej. Acum aș regreta numai că n'aș putea conversa mai mult cu ele, căci ști că nu s'au dansat...
- Bine, dar, atunci cu alt prilej.
- Griji am să te iau de vorbă. La revedere!

S.-Reghin, 12 August. I. S.

noastră. Ear dela inventarea clopotelor sunt tocmai 1500 ani. Creștinii cei dintâi nu cunoșteau clopot, ei erau chemați la serviciul divin prin strigăte, în timp ce omul trimis să-i cheme bâtea în ușa locuinței lor cu un ciocan, ori bâtea două bucați de scanduri (de aici apoi toaca). Primul clopot a fost introdus în Campagna la catedrala din Nola acum sunt 1500 ani, și inventatorul lui se crede a fi fost episcopul Paul. De aici provine, că în limba latină clopotul se numește campana și nola. Dela Nola e trecut apoi întrebuințarea clopotelor și la celelalte biserici, așa că în anul 559 numărul roase bisericilor din Franța aveau deja clopote. În Roma primul glas de clopot a răsunat în anul 590 d. Cr. Cele mai mari clopote din Europa sunt: Clopotul Notre-Dame din Paris cântărește 12.000 kilograme. Diametrul lui la gură e de 2 m., 70 cm. În Rusia se găsește clopotele cele mai mari. Mănăstirea sf. Treimi de lângă Moscova are un clopot înalt de 13 picioare și 9 policari, și se zice că cântărește 67.083 kgr. Alt clopot din Rusia numit împăratul clopotelor, are 22 picioare și 5 policari diametru. Dar el nu poate fi întrebuințat fiind prea mare. În Germania împăratul Wilhelm a voit se eternizeze amintirea bătăliei din 1870 prin un monument destinat catedralei din Colonia în acest scop el a pus să se toarne un clopot numit imperial, cu o greutate de 28 000 kgr., din metalul tunucilor luate dela Francozi. Până acum n'au putut să-l tragă, și Germanii l-au numit cu drept cuvânt: Matul din Colonia. Inzădar trei zeci și doi de artiștii voinici au încercat să-l tragă. Dar făcând abstracție de dimensiunile colosale ale acestor clopote, ce mai rămâne din ele? Ele n'au nici un ornament. Și ceea ce e mai rău, sunt foarte defecioase fie din cauza formei, fie din cauza sunetului. În Franța găsim clopote mari, ca: Saviniens din Sens, care are d. 2 m. 70 cm. și 11 000 kilograme, Emanuel din biserica Notre-Dame din Paris, care are un diametru de 2 m. 70 cm. și o înălțime totală de 2 m. 60 cm. ceea ce dă o greutate de 12 000 kilograme, Charlotte din Reims, de 2 m. 50 cm., diametru și cu o greutate de 9.500 kgr.

Florile favorite ale oamenilor celebri. Floarea favorită a împăratului Wilhelm al Germaniei este garoafa roșie. Împăratul Napoleon I cel mare iubia foarte mult vioarele. Împăratul Wilhelm I. îi plăceau foarte florile de câmp așa numite vinețela, ear fiul său împăratul Frideric III., iubia florile de Maiu și vioarele. Marele poet german Schiller iubia crini albi poetul Göthe florile hortensia, ear Uhland florile de măr.

Atragem atențiunea onoraților noștri cestitori asupra anuntului de pe pagina 4 a d-lui Em. Manno Zissy, mare casă de comisiune pentru cereale și produse în Buda-pestă, și îl recomandăm cu toată căldura ca Român să fie sprijinit.

FELURIMI.

O casă de 22 caturi. — Mă rog unde sunt burourile companiei Fleur Maling?
— La etajul al 22-lea, ușa 1698.
— Al right.
Acesta e dialogul, esențialmente american, ce se schimbă de cât-va timp de mai multe ori pe zi, între diferiți Newyorkeni și portarul noului imobil cu 22 caturi ce a fost ridicat la colțul celei d'a 5 a alor din New-York.
De prisos să rozi spunem că, spre a deservi o așa casă înaltă cuprinzând 1700 de biurouri și care nu-1, la adică, decât un enorm roiu de afaceri, s'au așezat peste 20 ascensoare electrice, și că totul a fost combinat în așa fel ca să se procure locuitorilor cea mai mare înțeață și confortul practic.
Înălțimea acestei case din New York trece de 100 metri, și fundațiunile, de 14 metri adâncime, alcătuesc și ele 3 etajuri de sub soluri!
Un restaurant, instalat la catul al 12-lea îngăduie celor 2000 patroni și funcționari din biourouri de a-și lua mesele fără a-și părăsi afacerile.
Aceasta mare economie de timp, —
Luna de miere într'un copac. D-na George Marshland, americană, ceruse cu cât-va timp înainte de căsătoria ei, acelaia pe care trebuia să-l ia de bărbat, ca să pue să se clădească în virful unui copac un fel de apartament aerian în care și trebuiau să-și petreacă luna de miere, 3—4 săptămâni cel mult, în loc de a face o călătorie de nuntă.
S'a ales un ținut pitoresc, satul Mill-Valley, așezat la piciorul muntelui Temal-

pain în California, nu departe de San-Francisco, reședința celor doi viitori soți, și acolo dl George Marshland a pus ca să se construiască, pe cele mai înalte și mai groase crăci ale unui stejar, la 15 metri d'asupra solului, o alevățăță căcioară alcătuită din trei odăi, salon, sală de băi bășărie, etc.
Nevasta lui fa așa de mulțumită încât ceru să-și prelungească șederea în noua locuință de țărâra femeie. Ei petrecură acolo iarna, apoi primăvara, în urmăvara, și az, instalați deja de 2 ani în casa lor aeriană, dl și d-na Marshland își continuă luna de miere.

PARTEA LITERARĂ.

Câte-va idei conducătoare în viața noastră românească.
De
Al. Lăpădatu.
(Urmare).

Pentru a vă pune mai bine în evidență, slugărnicia alor noștri, nu va strica o scurtă paralelă între noi și părinții noștri, înțelegând prin acești din urmă generațiile întregi, ce ne-au preces:

Pe când părinții noștri erau plini de mândrie națională, spunând tare și fără sfială, în fața străinilor chiar, că poporul lor le e mai scump decât ori-care altul, că un Mircea, un Stefan și un Mihai prețuesc în fața lor mai mult decât un Hanibal, un Caesar ori un Napoleon, pentru-că, deși acestia sunt eroii lumii, cei dintâi sunt eroii patriei lor, că Suceava și Târgoviștea, Razboieni și Călugărenii sunt locuri mai glorioase pentru ei decât Sporta și Atena, decât Termopilele și Maratonul, pentru-că sunt locurile de glorie ale neamului, — noi desprețuim trecutul, ce ni-se pare prea umil, aflăm plăcere în cetirea faptelor străinilor, ne ducem să vedem locurile de glorie ale lor și ne sftim să le spunem, fie măcar și pe șoptite, că și noi avem eroi, și noi avem locuri istorice; ear de cutează cine-va a fi mai altfel, acela este privit cu surisul ironic, pe care-l vedeți, atât de des, ivindu-se pe buzele celor tineri mai ales;

Pe când părinții noștri erau tari în credința și țineau la crucea și la biserica lor, care ne-a fost cel mai puternic sprigin al naționalității, — noi, în înțelepciunea cea mai mare, socotim credința de prisos, lăsăm casele Domnului să se nărue și pe temeliiile lor ridicăm lăcașuri de desfătare, ba — ce-1 mai mult — ca unii ce nu mai înțelegem ce puternică e mângăerea credinței și cât de întăritoare de inimă este ea, îndemnăm și pe alții să nu creadă;

Pe când părinții noștri găsiu destule frumuseți naturale în munții și luncile noastre, căutând pe acolo vieța românească, — noi nu mai găsim atari frumuseți decât peste granițe și ne încântăm de vieța civilizată a străinilor;

Pe când părinții noștri citeau carte românească, atâta cât era, săracă de tot, în cronici și Alexandrit, ceasloave și minee, Arghiri și Ilene, Priami și Leonați, etc., noi, deși avem neasămănat mai multă carte românească, destul de bună, cetim și ne pasionăm pentru cărțile alor neamuri, din cari ne facem educația noastră sufletească;

Pe când părinții noștri țineau cu sfințenie la îndeletnicirile și datinele stră-mosești, pentru-că:

așa-i legoa din bătrâni, din bătrâni din oameni bun!

și pentru-că înțelegeau, că ele sunt păstrătoare a bunelor moravuri, — noi le aruncăm afară din casele noastre, lăsându-le cel mult pe scama prostimii, și ne însușim toate îndeletnicirile și datinele străine;

Pe când părinții noștri vorbeau cu drag limba lor și învățau pe copii:

Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim, Altă limbă armonioasă ca ea nu găsim, ...

— noi, nu numai în fața strămoșilor, dar chiar în casele noastre, vorbim alte graiuri, numai pe al nostru nu;

Pe când părinții noștri se desfătau cu cântecile, horile și baladele, pe care atât de frumos și duos le cântau vestiții lăutari, — noi căutăm tot muzică clasică străină; vremurile noastre au alungat pe urmașii vestitului Barbu lăutarul, care, coborind treptele curților boerest de altă dată, cântă:

Eu mă duc, mă prăpădesc
Ca și-un cântec bătrănesc.

Tragicul în cântec nu e că se prăpădește lăutarul, căci lăutarii s'or fi pră-

pădit destul și înainte și după el, dar că se prăpădește cântecul bătrănesc. Și, față cu dragostea noastră cătră muzica străină și nepăsarea pentru cea națională, se va prăpădi, d-lor, cu siguranță. Căci ceca-ce obișnuit se cântă de lăutari prin Bucu-rești și alte orașe sub numele de cântece naționale, e departe de a fi adevăratele noastre melodii naționale: ele zac ascunse în sinul munților, în văile dealurilor și în satele șesului. De pe acolo ar trebui scoase de măestrii noștri. Dar cine să le scoată, când bine știa ce soartă aveau ele, în lumea inteligenței românești;

Părinții noștri, de câte-ori aveau prilejul, îmbrăcau și se mândreau în portul național, noi parcă-l desprețuim și în loc, ca prin tot felul de mijloace, să îndemnăm pe țeran a și-l păstra, din contra lăsăm în știrea Domnului ca schimbarea și coruperea lui să se întindă cât mai mult;

Părinții noștri aveau în mare cinste cultul strămoșilor mari, ce-au bine meritat dela patrie și neam, slăvindu-le numele și faptele lor în chipul cel mai înălțător, cu cari prilejuri se întăreau în credința, luau duhul nădejdi și se împodobiau cu virtuțile cele mai alese, — noi, noi nu mai înțelegem ce înseamnă acel sacru cult al strămoșilor, căci chiar când ne adunăm să-i slăvim, nu suntem cu destulă curăcenie de suflet și nu simțim, cum s'ar cădea, trebuința sufletească a atator momente.

(Va urma).

ULTIME ȘTIRI.

Congresul macedonean.

Din Sofia se depezează că guvernul a ridicat din post pe 14 ofițieri și învățători cari, încontra opreliștei, s'au prezentat la ședințele congresului macedonean. Congresul după o discuție de două zile a decis, ca delegaților cari sunt în contra comitetului actual să nu le permită a lua parte la dezbateri. Profesorul Michailovschî președinte care și de altfel a avut pe lângă vice președintele generalul Zoncoff numai un rol secundar, a declarat, că se retrage din mișcările macedonene.

Mare principe rus la Regele Carol.

Se anunță din București că după știrile lăfite acolo marele principe rus Mihai Alexandrovici va cerceta părechia regală română în luna Octombrie în Sinaia.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu.
Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Un tiner român

cu scrisoare și purtare bună, care știe scrie bine românește și ungurește, poate dela 1 Septembrie căpăta aplicare ca scriitor într-o cancelarie advocațială din provincă.

Doritorii să se adreseze la administrația „Tribunei Poporului”. 825 2—3

Caut un companist

care posedo un capital de 3000 coroane, pentru o întreprindere sigură, care i poate aduce un venit frumos.

Să se adreseze la administrația „Tribunei Poporului”.

Intr'o bună familie română în Sibiu

se primesc școlarii din provincie.

Întreținere și educație bună. Limba germană și română se poate învăța perfect.

A se adresa Administrației noastre.

Se caută

O econoamă

care să conducă casa unui proprietar văduv, trecut peste vârsta de 60 ani, om singur.

Reflectanta are să fie femeie văduvă, fără copii, lucrătoare, vărsată în toate afacerile și lucrările casnice, solidă și de încredere, trecută peste etatea de 45 ani.

A se adresa cătră Administrația acestei foi. 821 3—6

Em. Manno-Zissy

Casă de comisiune pentru cereale și produse în Budapesta

Petőfi-tér Nr. 3.

Cu ocaziunea prezentei recolte îți ofer serviciile la D-nii economi, proprietari și negustori, cari doresc a vinde, respective a expedia direct la Bursa de cereale din Budapesta produse ca:

grâu, orz, ovės, cucuruz, rapiță etc.

La această Bursă lucrez de ani îndelungași cu succes și servesc pe clienții mei cât se poate de solid și ieftin. Rog deci, ca ori-ce întrebare în această privință să mi-se adreseze mie direct în limba română; voi răspunde la toate în mod detaliat spre orientare și voi fi gata să satisfac cu exactitate și promptitudine cererile lor.

Cu distincă stimă

Em. Manno-Zissy, Budapesta, Petőfi-tér Nr. 3.

Observațiune. Numai acel care are cel puțin un vagon de unul din aceste produse va putea adresa marfa la firma mea; în acest caz are să-mi trimită cu poșta o probă al căreia preț va fi taxat la bursă. Domnul care va fi mulțumit, cu prețul să expedieze marfa după îndrumările mele și îndată-ce voi primi recepția de predare (duplicatul) de la stațiunea respectivă mă oblig ca numai de cât să trimit avansul de 70% în bani gata, iar restul se va plăti după vânzarea marfet.

Proprietarul marfet nu trebuie să plătească în fața locului costul transportului de la stațiunea expedierii până la Budapesta, această plată împreună cu celelalte cheltuieli cerute până la desfacerea definitivă a marfet vor fi plătite de mine aici în socoteala sumei totale.

Mat observ că sacii trebuitori pentru trimiterea marfet, de ori-câte vagoane va fi ea, îi pot procura eu, după-ce mai întâiu mi-se va face cunoscut felul produselor.

Domnii cari vor lucra pe calea aceasta, se vor încredința că au mai mare interes de a-și desface marfa prin mine la Bursa din Budapesta, de cât prin cumpărători particulari.

826 1-6

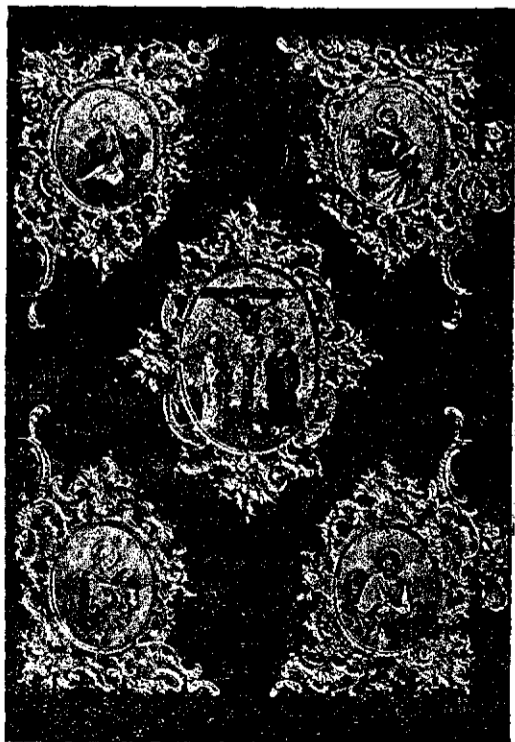
Compactoria Francisc Neuzil, Sibiu

fondată la 1868

lucrează cu cele mai moderne mașini și motoare electrice

Recomandă

ca daruri pentru biserici: compactarea de cărți bisericesti, atât în executare simplă, fină cât și în cea luxurioasă;
 pentru cadourile ocazionale: adrese, albumuri, mape de gratulațiuni, efectuate cu gust și artistic;
 pentru bibliotecă: compactarea cărților în mod solid și corespunzător.

Ilustrațiunea de mai sus reprezintă legătura unei Evanghelii executată în catifea fină cu tăieturi aurite și două copii. Icoanele sunt în email, așezate în ornamente de metal aurit. Prețul legăturii: cu 4 icoane în colțuri și una la mijloc cor. 92.—, cu 8 icoane în colțuri și una la mijloc cor. 116.—, cu 8 icoane în colțuri și două la mijloc cor. 144.—, lângă suma aceasta se socotesc încă prețul Evangheliei nelegate și anume cea din București cu litere latine cor. 11.—, cea din Sibiu cu litere cirilice cor. 12.—, cea din Blaj cu litere latine cor. 17.30.

827 1-5

Serviciul cel mai prompt și conștient. Informațiuni și mostre se dau cu plăcere.

Cruce dublă electro-magnetică

vindecă și înviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sângelui, anemie, amețeli, tinituri de ureche, bătaie de inimă, sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftii de mâncare, răceală la mâini și picioare, reuma podagră, ischias, udulul în pat, influinza, în somnia epilepsia circulația neregu-

lată a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Inșușirea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenească binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele afâtoare, ează pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurărilor că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse în toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii.

Unde ori-ce încercare s'a constatat sădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

824 - 98

Prețul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadász 42. K
 colțul str. Kálmán.